

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር ሰባ ስድስት

ማኅተም የተፈቱ ትንቢቶች፡ በ1856 ብርሃንን አለመቀበልና የዚያ ውጤቶች

Jeff Pippenger

2024-02-09

በ1856 ዓ.ም. የ“ሰባቱ ዘመናት” ብርሃን ተገለጠ፤ እና በ1863 ዓ.ም. ያ ብርሃን ተቀባይነት አጣ። ከይሁዳ የመጣው ነቢይ ብርሃኑን ወደ ክፍው ንጉሥ ኢዮርብዓም አመጣ፤ እና ኢዮርብዓምም ብርሃኑን አልተቀበለውም። ኢሳይያስ ያንኑ ብርሃን ወደ ክፍው ንጉሥ አካዝ አመጣ፤ እርሱም ደግሞ አልተቀበለውም። ከሺሎሃ መጠመቂያ ገንዳ ጋር የተያያዘውን ብርሃን ስለ እምቢ ማለታቸው፤ የኢዮርብዓም (የሰሜኑ) እና የአካዝ (የደቡቡ) መንግሥታት በቅደም ተከተል በ723 ዓ.ዓ. እና በ677 ዓ.ዓ. ከሰሜን በመጣ ንጉሥ ወደ ባርነት ተወሰዱ።

ሙሴ በአሮን ዓመፅ፤ ኢሳይያስ ከአካዝ ጋር፤ እና ኤርምያስ ከሌሎች ነገሥታት ጋር፤ በሚለራዊያን ታሪክ ውስጥ ያሉትን ታማኞች ወክለው ነበር፤ እነዚህም ሁሉ በመጨረሻው ዘመን ዓመፅ ውስጥ የብርሃን መልእክተኞችን የሚወክሉ ነበሩ። የ1863 የ“መጀመሪያው” የመጨረሻው ዘመን ችግር፤ እና በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ የተጠቀሰው የ“ታላቁ የምድር መናወጥ” “የመጨረሻው” የመጨረሻው ዘመን ችግር (በቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ)፤ በእነዚህ ሁሉ ትንቢታዊ መስመሮች ተወክለዋል። ከይሁዳ የመጣው ነቢይ፤ ከኃላፊነቱ ወደ ኋላ የተመለሰ ነቢይን ይወክላል፤ በመጨረሻም ከከሃዲት ፕሮቴስታንቲዝም ጋር በአንድ መቃብር ውስጥ ተቀብሮ ያበቃል። ሞቱና መቀበሩ የቤቴል ሐሰተኛውን ነቢይ አመጋገብ ለመብላትና ለመጠጣት በመምረጡ ምክንያት ሆኑ።

ፍርድ፡ በእሱድ ሕግ ጊዜ በጳጳሳዊው ሥርዓት (በአሰር ንጉሥ) መሸነፍ፤ በይሮብዓምና በአካዝ ዘመን የሰሜኑና የደቡቡ መንግሥታት መበተን እንደ ምሳሌ ከተገለጠው ጋር የሚስማማ ሲሆን፤ ከይሁዳው ነቢይ ዕጣ ፈንታ ጋርም ይጣጣማል፤ ምክንያቱም እርሱ በ“አንበሳ”ና በ“አህያ” መካከል ሞተ። “አንበሳው” የባቢሎን ምልክት ነው፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ይህ ባቢሎን ጳጳሳዊው ሥርዓት ነው።

እርሱም እንጂራ ከበላ በኋላ መጠጥም ከጠጣ በኋላ፤ ያመለሰው ነቢይ እንዲሄድ አህያውን አስጩለት። እርሱም ሄዶ ሳለ፤ አንበሳ በመንገድ አገኘውና ገደለው፤ ሬሳውም በመንገድ ላይ ተጥሎ ነበር፤ አህያውም በአጠገቡ ቆሞ ነበር፤ አንበሳውም ደግሞ በሬሳው አጠገብ ቆሞ ነበር። እነሆም፡ ሰዎች በዚያ እያለፉ ሬሳው በመንገድ ላይ ተጥሎ እንዳለና አንበሳውም በሬሳው አጠገብ ቆሞ እንዳለ አዩ፤ መጥተውም ሽማግሌው ነቢይ በሚኖርባት ከተማ ውስጥ ነገሩ። ከመንገድ አመልሶ ያመጣውም ነቢይ ይህን በሰማ ጊዜ፡ እንዲህ አለ፤ ይህ የእግዚአብሔር ሰው ነው፤ ለእግዚአብሔር ቃል የታዘዘ አይደለምና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ሰጥቶታል ለአንበሳ፤ እርሱም በእግዚአብሔር በተናገረለት ቃል መሠረት ቀድሶ ገድሎታል። ለልጆቹም ተናግሮ፡ አህያውን አስጩኑልኝ አለ። እነርሱም አስጩኑለት። ሄደም ሬሳው በመንገድ ላይ ተጥሎ እንዳለ፤ አህያውና አንበሳውም በሬሳው አጠገብ ቆመው እንዳሉ አገኘ፤ አንበሳው ሬሳውን አልበለውም ነበር፤ አህያውንም አልቀደደውም ነበር። ነቢዩም የእግዚአብሔርን ሰው ሬሳ አንሥቶ በአህያው ላይ ጫነው፤ መልሶም አመጣው፤ ሽማግሌውም ነቢይ ሊያለቅስለትና ሊቀብረው ወደ ከተማ መጣ። ሬሳውንም በራሱ መቃብር ውስጥ አኖረው፤ በእርሱም ላይ እያለቀሱ፤ ወዮ፡ ወንድሜ! እያሉ አለቀሱለት። ከቀበረውም በኋላ፡ ለልጆቹ ተናግሮ እንዲህ አለ፤ እኔ ስሞት በእግዚአብሔር ሰው በተቀበረበት መቃብር ውስጥ ቅበሩኝ፤ አጥንቶቼንም በእርሱ አጥንቶች አጠገብ አኑሩ፤ በቤቴል ባለው መሠዊያ ላይና በሰማርያ ከተሞች ውስጥ ባሉት በከፍተኛ ስፍራዎች ቤቶች ሁሉ ላይ በእግዚአብሔር ቃል የጮኸው ነገር በእርግጥ ይፈጸማልና። 1 ነገሥት 13፡11-32።

ከይሁዳ የነበረው ነቢይ በሁለት ምልክቶች መካከል ሞተ። አንበሳው የባቢሎን ምልክት ነው። በመጨረሻዎቹም ዘመናት ያለው ዘመናዊ ባቢሎን በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስት ላይ እንደተጻፈው የሰሜን ንጉሥ ነው። እርሱም ረዳት ሳይኖረው ወደ ፍጻሜው ይመጣል። የሥልጣኑ ምልክት የፀሐይ አምልኮ ነው፤ ይህም አራተኛው ርኩሶት ሲሆን፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ አራተኛው ትውልድ የላኦዲቅያ አድሼንቲዝም ወደ ፀሐይ እየሰገደ እንደተሳለ ይታያል። በሚለር ሕልም ውስጥ የተገለጠለት ጌጦቹ መበተናቸውና መሸፈናቸው ብቻ ሳይሆን፣ መጽሐፍ ቅዱስን የሚወክል ሳጥኑ ራሱ ደግሞ እንደተበጣጠሰ ነበር።

በአድሼንቲዝም ሦስተኛው ትውልድ ውስጥ፣ እነዚህ ተብለው የሚጠሩ ዘመናዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች እንዲጠቀሙ የማስገባት ሥራ በአድሼንቲዝም መሪነት ተገፋፋ። እነዚያ ተብለው የሚጠሩ ዘመናዊ ትርጉሞች ከተበላሹ የብራና ጽሑፎች ስብስብ የተወሰዱ ነበሩ፤ ይህንም ስብስብ የኃጢአት ሰውና ከእምነት የወደቀ ፕሮቴስታንቲዝም ነገረ መለኮት አስተማሪዎች ያስፋፉታል። የሚለር ሣጥን ከያልተበላሹት የብራና ጽሑፎች የተተረጎመው ኪንግ ጀምስ ቨርኸን ነበር።

በሎዶቅያዊ አድሼንቲዝም አራተኛው ትውልድ ዘመን ቤተ ክርስቲያኒቱ ከሮማ ቤተ ክርስቲያንና ከልጆቿ የተዋቀረው ሕብረት የሆነውን የዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ተቀላቀለች። አድሼንቲዝም ለብዙ ዓመታት፣ ለተኙት መንጋቸው ጥቅም ሲሉ፣ በዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ውስጥ በቀላሉ “ታዛቢዎች” ብቻ እንደሆኑ ሲከራከሩ ኖሩ፤ ነገር ግን የዚያ ክፉ ሕብረት መተዳደሪያ ደንቦች “ታዛቢ” የሚለው ደረጃ ሙሉ የድምፅ መስጫ አባልነትን እንደሚወክል ገለጡ!

በአራተኛው ትውልዳቸው ውስጥ “የኃጢአት ሰው”ን ሁለት ጊዜ በወርቅ ሜዳሊያ ሸለሙት። ቢያንስ ከእነዚያ ሜዳሊያዎች አንዱ የክርስቶስን ሁለተኛ ምጽአት በካቶሊክ አስተሳሰብ የሚገልጽ ምስል ተቀርጾበት ነበር፤ በዚያም ምስል ኢየሱስ በመመለሱ ጊዜ እግሩን በምድር ላይ ሲያኖር ተሳልቶ ነበር፤ ከክርስቶስም በስተኋላ የካቶሊክ የፀሐይ ክብ ብርሃን ነበረ፤ እንዲሁም የአራተኛው ትእዛዝ የካቶሊክ አጭር ቅጽ ተካትቶበት ነበር፤ ይኸውም በቀላሉ፣ “ሰንበትን አስብ” የሚል ነበር። በፍርድ ሂደት ውስጥ (ይህም ሕጋዊ መግለጫ ነው) የጠቅላላ ጉባኤው ፕሬዚዳንት ምስክርነት ሰጥቶ፣ የሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን ቀድሞ ፓፍነቱ ፀረ-ክርስቶስ መሆኑን ታምን እንደ ነበር ገለጠ፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያኑ ያንን እምነት ከረጅም ጊዜ በፊት “ወደ ታሪካዊ የቆሻሻ ክምር” እንደጣለችው አስረዳ።

አራተኛው አስጸያፊ ነገር (ትውልድ) የኢየሱሳም ቤተ ክርስቲያን ሃያ አምስቱ መሪዎች ለፀሐይ የሚሰግዱበት ሁኔታ ነው። እየተራመዱ የሚሄዱት አስጸያፊ ነገሮች በመግቢያው ላይ ከተተከለው የቅንዓት ምስል ጋር ጀምረው፣ ይህም መጀመሪያውን ምልክት አደረገ። ከይሁዳ የመጣው ነቢይ በከላዲ ፕሮቴስታንትነት መካከል ተቀብሮ ያበቃል፤ አንበሳውም (ባቢሎን) ይገድለዋል፤ ምክንያቱም ወደ ከላዲ ፕሮቴስታንትነት ዘዴ ተመልሶ ነበርና፤ ስለዚህም ራእዩን የምታቆመው ሮማ መሆኗን ሊያስተውል አይችልም፤ እናም በኃጢአት ሰው ምልክት የተቋቋመ ራእይ በሌለበት ስፍራ፣ በመጨረሻ በኃጢአት ሰው ወገን ላይ ትገኛለህ።

“ቃሉን በመረዳታቸው ውስጥ የሚደናገሩ፣ የፀረ-ክርስቶስን ትርጉም ማየት የሚሳናቸው ሰዎች በእርግጥ ራሳቸውን በፀረ-ክርስቶስ ወገን ላይ ያቆማሉ።” Kress Collection, 105.

የይሁዳ ነቢይ፣ “ወንድሙ” ብሎ የለየው የቤተሰብ ሐሰተኛ ነቢይ ጋር ተቀበረ፤ እርሱም በሁለት ምልክቶች መካከል ሞቶ ተገኘ። “አንበሳው” የፀረ-ክርስቶስን ማስተዋል ባለመቻሉን ይወክል ነበር፤ “አህያው” ደግሞ የእስልምና ምልክት ነው። ላኦዲቅያዊ አድሼንቲዝም ስለ ሴፕቴምበር 11, 2001 ባሳየው ዝምታ አስቀድሞ እንዳሳየው፣ የሰባተኛው ወዮ የእስልምና ጉዳይ የእኩለ ሌሊት ጩኸት፣ የኋለኛው ዝናብ መልእክት መሆኑን አያውቅም። የኋለኛውን ዝናብ መልእክት አለማወቅ ሞት ነው! የኋለኛው ዝናብ የራእይ አሥራ ስምንት ኃያሉ

መልአክ በወረደበት ጊዜ፣ የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንጻዎች በተጣሉበት ጊዜ፣ በሴፕቴምበር 11, 2001 ጀመረ። “ዝናቡ” መልእክት ነው፣ መልእክቱም እርሱን ለመቀበል ሊታወቅ ይገባል።

“ከኋለኛውን ዝናብ መጠበቅ የለብንም። በላያችን የሚወርደውን የጸጋ ጤዛና ዝናብ የሚያውቁና የሚቀበሉ ሁሉ ላይ እርሱ ይመጣል። የብርሃንን ቁርጥራጮች ስንሰበስብ፣ በእርሱ እንድንታመን የሚወድድ የእግዚአብሔርን የተረጋገጡ ምሕረቶች ስናከብር፣ ከዚያ እያንዳንዱ ተስፋ ቃል ይፈጸማል። [ኢሳይያስ 61:11 ተጠቅሷል።] ምድር ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር ልትሞላ ነው።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“ምድር ሁሉ” በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የሆነውን ነገር ያውቃል፤ ነገር ግን ከዚያ የሚጀምረውን እና በመጨረሻም ምድርን ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር የሚያበራውን መልእክት ለመቀበል፣ መልእክቱ መታወቅ አለበት። “መታወቅ” የሚለው ቃል “ያንን እውቀት በመግለጽም ሆነ ያለ መግለጽ እንደገና ማስታወስ ወይም መልሶ ማግኘት” ማለት ነው። አንድን ሰው ከሩቅ እንለየዋለን፤ ይህም ከዚህ በፊት እንዳየነው ወይም አስቀድመን እንደምናውቀው ስናስታውስ ነው። የፊቱን ቅርጽ ወይም ድምፁን እናውቃለን። Webster’s 1828 Dictionary.

አንድ ሎዶቅያዊ አድቪንቲስት በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 የደረሰውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት ሊያውቅ የሚችልበት ብቸኛ መንገድ፣ በቀድሞ ጊዜ ያንኑ የመለኮታዊ ኃይል መገለጥ እንዳየ ካወቀ ብቻ ነው። በአገስት 11 ቀን 1840፣ የእስልምና ሁለተኛው ወዮ ትንቢት በተፈጸመ ጊዜ፣ የራእይ አሥር ኃይሉ መልአክ ወረደ። ያ ታሪክ በፍጹም ተደግሞ ተፈጸመ፤ ምክንያቱም በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001፣ የእስልምና ሦስተኛው ወዮ ትንቢት በተፈጸመ ጊዜ፣ የራእይ አሥራ ስምንት ኃይሉ መልአክ ወረደ፤ እናም የሦስተኛውን ወዮ እስልምና አለመለየት በዘመናዊቱ ባቢሎን አንበሳ የሚመጣውን ሞት ወደ ሚያመጣ የዱር ዓረባዊ አህያ እንዲሸከም መሆኑ ነው።

የታተመውን መጽሐፍ ማንበብ የማይችሉት የኤፍሬም ሰካራሞች፣ የሚለር ታሪክ መደጋገሙን ሊያዩ አይችሉም፤ ምክንያቱም ያ መለየት “መስመር ላይ መስመር” በሚለው የኋለኛው ዝናብ ዘዴ ላይ የተመሠረተ ነው። በሚለር ታሪክ ውስጥ የተገለጠው የእግዚአብሔር ኃይል በመጨረሻዎቹ ዘመናት እንደገና እንደሚደገም የሚለው አስተሳሰብ በክህደተኛ ፕሮቴስታንትነትና ካቶሊክነት የትምህርት ዘዴ ሊደገፍ አይችልም።

«ከሦስተኛው መልአክ መልእክት ስብከት ጋር ተባብሮ የሚያውጅ መልአክ ምድርን ሁሉ በክብሩ ሊያበራ ነው። እዚህ የዓለም አቀፍ ስፋትና ያልተለመደ ኃይል ያለው ሥራ እንደሚፈጸም ተነግሯል። የ1840-44 የምጽአት እንቅስቃሴ የእግዚአብሔር ኃይል የተከበረ መገለጫ ነበር፤ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በዓለም ሁሉ ወደሚገኙ የተልእኮ ጣቢያዎች ሁሉ ተደረሰ፣ በአንዳንድም አገሮች ከአሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን ተሐድሶ ጀምሮ በማንኛውም ምድር ታይቶ የማይታወቅ ታላቅ የሃይማኖት ፍላጎት ተነሥቶ ነበር፤ ነገር ግን እነዚህ ሁሉ በሦስተኛው መልአክ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ሥር በሚነሳው ኃይል እንቅስቃሴ ይበልጣሉ።» ታላቁ ተጋድሎ፣ 611።

የዘመናዊቱ እስራኤል ዕውር መሪዎች በሚከተሉት ዘዴ ምክንያት በዘመናት ቀደም ባሉት ዓመታት እንደነበረው በመጨረሻዎቹ ቀናት የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ እንደሚደገም ያለውን እውነት ለመከድ ይገደዳሉ።

“እዚህ ቤተ ክርስቲያን—የጌታ መቅደስ—የእግዚአብሔር ቍጣ መቅሠፍት መጀመሪያ የተሰማት እንደ ነበረ እናያለን። እነዚያ አረጋውያን ሰዎች፣ እግዚአብሔር ታላቅ ብርሃን የሰጣቸውና የሕዝቡ መንፈሳዊ ጥቅሞች ጠባቂዎች ሆነው የቆሙት፣ አደራቸውን አሳልፈው ሰጡ። እነርሱ፣ እንደ ቀድሞ ዘመናት ተአምራትንና የእግዚአብሔር ኃይል ግልጽ መገለጥን መጠበቅ እንደማይገባን የሚል አቋም ወሰዱ።

ዘመናች ተለውጠዋል። እነዚህ ቃላት የእነርሱን እምነት ማጣት ያበረታታሉ፤ እነርሱም፣ ጌታ መልካም አያደርግም፣ ክፉም አያደርግም ይላሉ። ሕዝቡን በፍርድ እንዲጎበኝ እርሱ እጅግ መሐሪ ነው። እንዲሁም 'ሰላምና ደኅንነት' የሚለው ጩኸት ዳግም እንደ መለከት ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ለእግዚአብሔር ሕዝብ በደላቸውን እና ለያዕቆብ ቤት ኃጢአታቸውን ፈጽሞ የማያሳዩ ሰዎች ነው። እነዚህ የማይጮኹ ዝምተኛ ውሾች የተበሳጩ አምላክ ፍትሐዊ በቀል የሚሰማቸው እነርሱ ናቸው። ወንዶች፣ ደናግል፣ ትንንሽ ሕፃናትም ሁሉ በአንድነት ይጠፋሉ።" Testimonies, volume 5, 211.

ያልተማሩትን የኢየሱሱስም ሰዎች የሚገዙ የተማሩት ሰዎች ያላቸው የሎዶቅያ ዕውርነት የኋለኛውን ዝናብ እንዳያውቁ ያደርጋቸዋል፤ ምክንያቱም የተበላሸ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የትርጓሜ ዘዴ የሚጠቀሙ ብቻ ሳይሆን፣ የሐሰት አመክንዮአቸው የሚያደርሳቸው ድምፃማ ደግሞ እንደ ቀድሞ ዘመናት ማንኛውንም ወደፊት የሚገለጥ የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ እንዲክዱ የሚያደርጋቸው ስፍራ ላይ ያቆማቸዋል። ነገር ግን ሚልክያስ ሦስት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የሌዊን ልጆች ሲያነጻ፣ በዚያን ጊዜ ቍርባኑ እንደ ቀድሞ ዘመን እንደሚሆን ያሳያል።

"እውነተኛው ምስክር፣ 'ሥራህን አውቃለሁ' ይላል። 'ንስሐ ግባ፣ የፊተኛውንም ሥራ አድርግ።' ይህ እውነተኛው ፈተና ነው፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በልብህ ውስጥ እየሠራ በፍቅር እንዲሞላህ የሚያሳይ ማስረጃ ነው። 'ፈጥኜ ወደ አንተ እመጣለሁ፣ ካልተነሳህም መቅረዝህን ከስፍራው አነሣዋለሁ።' ቤተ ክርስቲያን ጤዛንና ዝናብን እንዲሁም የፀሐይ ብርሃንን ተቀብላ የፍሬ ብዛት ልታፈራ የተገባት ነገር ግን በመለኮታዊው ፍለጋ ቅጠል ብቻ የሚገኝባት ፍሬ የሌላት ዛፍ ትመስላለች። ለቤተ ክርስቲያኖቻችን እጅግ ከባድ አሳብ! በእውነትም ለእያንዳንዱ ግለሰብ ከባድ ነው! የእግዚአብሔር ትዕግሥትና ቸልተኝነት ድንቅ ናቸው፤ ነገር ግን 'ካልተነሳህ' ያ ይፈጸማል፤ ቤተ ክርስቲያኖች፣ ተቋማችንም፣ ከድካም ወደ ድካም፣ ከቀዝቃዛ ሥርዓታዊነት ወደ ሞተ ነፍስ እየወረዱ ይሄዳሉ፤ በዚያን ጊዜም፣ 'ባለጠጋ ነኝ፣ ሀብትም አብዝቶልኛል፣ ምንም የሚያስፈልገኝ የለም' ይላሉ። እውነተኛው ምስክር ግን፣ 'አንተ ግን ጉስቁልና ምስኪን፣ ድሀም፣ ዕውርና ዕራቁትም እንደ ሆንህ አታውቅም' ይላል። ሁኔታቸውን በግልጽ አይነት ያዩ ይሆን?"

"በቤተ ክርስቲያናት ውስጥ የእግዚአብሔር ኃይል ድንቅ መገለጥ ይኖራል፤ ነገር ግን ራሳቸውን በጌታ ፊት ያለዋረዱ፣ በኃጢአት መናዘዝና በንስሐ የልባቸውን ደጅ ያልከፈቱ ሰዎች ላይ ይህ አይሠራም። ምድርን በእግዚአብሔር ክብር የሚያበራው የዚያ ኃይል መገለጥ ሲሆን፣ እነርሱ በዕውርነታቸው አደገኛ ነው ብለው የሚያስቡትን ነገር ብቻ ያያሉ፤ ፍርሃታቸውንም የሚያነሣ ነገር ሆኖ ይታያቸዋል፤ እርሱንም ለመቃወም ራሳቸውን ያዘጋጃሉ። ጌታ እንደ ሐሳባቸውና እንደ ተስፋቸው ስለማይሠራ፣ ሥራውን ይቃወማሉ። 'ለምንስ' ይላሉ፣ 'በሥራው ውስጥ እንዲህ ብዙ ዓመታት ከኖርን በኋላ የእግዚአብሔርን መንፈስ እንዴት አናውቅም?'—ምክንያቱም ለማስጠንቀቂያዎቹና ለእግዚአብሔር መልእክቶች ልመና ምላሽ አልሰጡምና፤ ነገር ግን ያለማቋረጥ፣ 'እኔ ባለጠጋ ነኝ፣ ሀብትም በዝቶልኛል፣ ምንም አያስፈልገኝም' ሲሉ ቀጠሉ። መክሊትና ረጅም ልምድ ሰዎችን የብርሃን መተላለፊያዎች አያደርጋቸውም፣ ራሳቸውን ከጽድቅ ፀሐይ ደማቅ ጨረሮች በታች ካላቆሙ፣ በመንፈስ ቅዱስም ስጦታ ካልተጠፋ፣ ካልተመረጡ፣ ካልተዘጋጁ። ቅዱሳን ነገሮችን የሚያገለግሉ ሰዎች ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ኃይል እጅ በታች በሚያዋርዱበት ጊዜ፣ ጌታ ከፍ ያደርጋቸዋል። የማስተዋል ሰዎች ያደርጋቸዋል—በመንፈሱ ጸጋ የበለጸጉ ሰዎች። ጠንካራ የሆኑ ራስ ወዳድ የባሕርይ ጠባቦቻቸውና ግትርነታቸው፣ ከዓለም ብርሃን በሚወጣው ብርሃን ውስጥ ይታያሉ። 'ንስሐ ባትገባ፣ ፈጥኜ እመጣብሃለሁ፣ መቅረዝህንም ከስፍራው አነሣዋለሁ።' ጌታን በሙሉ ልብህ ብትፈልገው፣ ታገኘዋለህ።" Review and Herald, December 23, 1890.

የይሁዳ ነቢዩ ሞት በዘመናዊቱ ባቢሎን "አንበሳ" ይወከላል፤ ይህም የትንቢታዊ ታሪክን ራእይ የሚያቆም ትንቢታዊ ምልክት ነው፤ እንዲሁም በ"አህያ" ደግሞ ይወከላል። በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ ስለ እስልምና

የመጀመሪያው መጠቀስ፣ እስማኤል “የምድረ በዳ ሰው” ተብሎ በሚቀርብበት ጊዜ ነው።

እርሱም የዱር ሰው ይሆናል፤ እጁ በሁሉ ሰው ላይ ይሆናል፤ የሁሉም ሰው እጅም በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፡12።

የቅዱሳን መጻሕፍት የመጀመሪያ ጥቀሳ መርህ የሚያሳየው የምልክቱ ባህርያት ሁሉ በዚያ ውስጥ መካተታቸውን ነው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ዘር ነውና፣ ዘርም ተክሉን በሙሉ ወደ ፍሬ ለማድረስ የሚያስፈልገውን የዲኤንኤ ሁሉ በውስጡ ይዞ ይኖራል። “የዱር ሰው” ተብሎ የተተረጎመው ቃል፣ “የዱር ዐረባዊ አህያ” የሚለው ቃል ነው። “አህያ” በእውነት ያሉ ቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ ከእስልምና ምልክቶች አንዱ ነው።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሰላሳ ሰባት ውስጥ የተገለጸው የሞቱትን አጥንቶች በቆሙበት ስፍራ እያስነሣ እንደ ታላቅ ሠራዊት የሚያቆማቸው መልእክት፣ የሶስተኛው ወቅት የእስልምና መልእክት ነው፤ ይህም መልእክት የመጨረሻው ዘመን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው። እኅት ዋይት በቀጥታ እንዲህ ብላ ታስተምራለች፤ ክርስቶስ በድል ወደ ኢየሩሳሌም የገባበት ግብዣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ይወክል ነበር።

“የእኩለ ሌሊት ጩኸት የተሸከመው በክርክር እጅግ አልነበረም፤ ምንም እንኳን የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃው ግልጽና የማያስከራክር ነበር። ከእርሱ ጋር ነፍስን የሚያንቀሳቅስ አስገዳጅ ኃይል ነበረ። ጥርጣሬ አልነበረም፣ ጥያቄም አልነበረም። ክርስቶስ በድል ወደ ኢየሩሳሌም በገባበት ወቅት፣ በዓሉን ለማክበር ከምድራቱ ሁሉ ክፍል የተሰበሰቡት ሕዝቦች ወደ ደብረ ዘይት በብዛት መጡ፤ ኢየሱስንም እየሸኙ ከነበሩት ሕዝብ ጋር በተቀላቀሉ ጊዜ የሰዓቱን መንፈሳዊ መነሳሳት ተቀበሉ፣ እናም፣ ‘በጌታ ስም የሚመጣ ቡሩክ ነው!’ [ማቴዎስ 21:9] የሚለውን ጩኸት ለማበርታት ረዱ። እንዲሁም በተመሳሳይ ሁኔታ ወደ አድቬንቲስቶች ስብሰባ የጎረፉ የማያምኑ ሰዎች—አንዳንዶቹ ከጉጉት የተነሣ፣ ሌሎችም ለመሳላቅ ብቻ—‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል!’ የሚለውን መልእክት የሚያገኝ accompaniesበትን አሳማኝ ኃይል ተሰሙ።” መንፈስ የትንቢት፣ ቅጽ 4፣ 250።

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ በመጨረሻዎቹ ቀናት የሚፈታ የመጨረሻ መልእክት ነው፤ በውስጡም የሦስተኛው ወቅት እስልምና ተካትቷል። የሚፈታው መልእክት የሆነው ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ፣ በዚህም በመጨረሻዎቹ ቀናት ያለውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ምሳሌ ሆኖ ሲያመለክት፣ በ“አህያ” ተሸክሞ ነበር (መልእክቱም ተሸክሞ ነበር)። የክርስቶስ ጽድቅ የመጨረሻ መልእክት በእስልምና ተሸክሞ ይመጣል።

እስልምና በዱር የዓረብ አህያ እንደተወከለው ዱር ሰው ነበረ፣ ነውም፣ ወደፊትም ይሆናል፤ ማየት የሚሹ ሁሉም (ማየት የማይሹ ብዙዎች ቢኖሩም) አሁን በእስልምና እየተካሄደ ያለው ጦርነት ዱር እብደት መሆኑን በቀላሉ “ሊያውቁ” ይችላሉ። በሞት በኋላ በሚኖረው ሕይወት ላይ ታላቅ የጾታ ሽልማት እንዳለ እያመኑ ራስን ለመግደል የሚታይ ፈቃደኝነት ሰይጣናዊ እብደት ነው። ስለ እስልምና የተደረገው የመጀመሪያ መጠቀስ እስልምና ዱር ሰው እንደሚሆን አመለከተ።

የእስልምና ጦርነት የሦስተኛው ወቅት እየተባባሰ የሚሄደውን ጦርነት ለመዋጋት መላውን የሰው ዘር አንድ ላይ ያሰባስባል። እስልምና የአንድ-ዓለም መንግሥት እንዲፈጸም የሚያስችለው ትንቢታዊ ሎጂክ ነው፤ ዓለም-አቀፋውያንም ከሁለተኛው የዓለም ጦርነት በኋላ አይሁድን ወደ እስራኤል ምድር ሆን ብለው እንደመለሱአቸው ያስተምራሉ፤ ይህም የእስልምና በአይሁድ ላይ ያለውን ጥንታዊ ጥላቻ ተጠቅመው ሦስተኛውን የዓለም ጦርነት ለማስነሳት እንዲችሉ ነው። ዓለም-አቀፋውያን የአንድ-ዓለም መንግሥታቸውን ለማምጣት ሦስተኛ የዓለም ጦርነት እንደሚያስፈልጋቸው ያምናሉ፤ ለአሥርተ ዓመታትም ይህንኑ አስተምረዋል። ዓለም-አቀፋውያን በራሳቸው ቃላት እንደገለጹት የተበላሹ ተነሳሽነታቸው ከእስልምና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሚና ጋር ይጣጣማል።

ምናልባትም እስማኤል በትንቢታዊ ዲኤንኤው ውስጥ ያለው ከሁሉ የከበደው ክፍል፣ መጀመሪያ ጊዜ በተጠቀሰበት ቁጥር ውስጥ፣ “የዱር ሰው” መንፈስ የሆነው መንፈሱ “በወንድሞቹ ሁሉ ፊት ይኖራል” የሚለው እውነታ ነው። በሦስተኛው ወቅት ውስጥ የሚሳተፉት ከጽንፈኛ እስልምና የተወሰኑ ክፍሎች ብቻ ናቸው የሚለው ሐሳብ፣ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር አይስማማም። በእያንዳንዱ ሃይማኖታዊ እምነት ውስጥ ጥቂት መጥፎ ሰዎች እንዳሉ፣ እና ከሙስሊም ሃይማኖት አብዛኞቹ ሰላምን የሚወዱ ዜጎች ናቸው የሚለው የተለመደ ፖለቲካዊ ትክክለኛነት አመለካከት፣ ከራሳቸው ቅዱስ መጽሐፍም ሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር አይስማማም።

ቁርአን የአላህ ተከታይ የሆነ እያንዳንዱ ሰው ዓለምን ሁሉ ከሸሪዓ ሕግ ጋር እንዲስማማ ማድረግ ግዴታው እንደሆነ ያስተምራል፤ እንዲሁም በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ ስለ እስልምና የተጠቀሰው የመጀመሪያ መግለጫ፣ የእስማኤል “የዱር ሰው” መንፈስ በእያንዳንዱ የእስልምና ተከታይ ውስጥ እንደሚኖር ይገልጻል። ቁርአን ራሱ ተከታዮቹ በሚኖሩባቸው አካባቢዎች ላይ የሃይማኖታዊ ሥርዓታቸውን በሕዝቡ ላይ በግድ ለመጫን አቅም ገና ባልነበራቸው ጊዜ፣ ልክ እንደ ካቶሊክነት፣ ጫዋነትን እንዳለባቸው ለማስመሰል በቀጥታ ያስተምራል።

ከይሁዳ የመጣው ነቢይ መንግሥቱ በመጀመሪያ ጊዜ በተመሠረተ ጊዜ ኢዮርብዓምን ተጋፈጠው። ከሃዲት ፕሮቴስታንቲዝም በ1844 ተጀመረ፣ እናም ወዲያውኑ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ገብቶ የእግዚአብሔርን ሕግ፣ ሰባተኛውንም የሰንበት ቀን ጨምሮ፣ የደረሰበት ሚሊራዊ አድቪንቲዝም ጋር ተጋፈጠ። ሚሊራዊ አድቪንቲዝም፣ በኤርምያስ እንደተወከለው፣ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ ተነግሮት ነበር፤ ነገር ግን ወደ “ማሾፊያ ጉባኤ” ፈጽሞ እንዳይመለስ። ከይሁዳ የመጣው ነቢይ በመጣበት መንገድ እንዳይመለስ፣ እንዲሁም የቤቴል ሐሰተኛ ነቢይ ምግብ ወይም መጠጥ እንዳይበላ ወይም እንዳይጠጣ ተነግሮት ነበር፤ ነገር ግን እንዲሁ አደረገ። የከይሁዳ ነቢይ ሞት፣ ጳጳሳትነትንና እስልምናን የሚወክሉ ሁለት ምልክቶች መካከል በምሳሌያዊ ሁኔታ ተቀምጦ ነበር። ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም እነዚያን ሁለት እውነቶች ማየት አይችልም፤ ምክንያቱም በ1863 የራሱን መንፈሳዊ ዓይኖች አውጥቶ ነበር፣ እናም የአድቪንቲዝምን መሠረቶች በሐሰተኛ ሳንቲሞችና ዕንቁዎች፣ እንዲሁም በከሃዲት ፕሮቴስታንቲዝምና ካቶሊክነት ዘዴ ለመመስረት በዊልያም ሚሊር የተጠቀመባቸውን ዕንቁዎችና ዘዴ የመሸፈን ሂደት ጀመረ።

“የአቢራ መጥረጊያው ሰው” አሁን ወለሉን እየጠረገ ነው፤ ጌጦቹንም እየመለሰ ለሚለር በጠረጴዛው ላይ እንዲያኖራቸው እየሰጠው ነው፤ ነገር ግን አድቪንቲዝም በ1844 እንደ ሕዝቡ ሆነው የተነሱት የቀሩት ሕዝብ እነርሱ ናቸው በሚለው እምነት ዕውር ሆኗል።

በራሳችሁም፣ “አብርሃም አባታችን ነው” ማለትን አታስቡ፤ እኔ እላችኋለሁና፣ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆችን ማስነሣት ይችላል። አሁንም ደግሞ መጥረጊያው በዘፎች ሥር ተቀምጦአል፤ ስለዚህ መልካም ፍሬ የማያፈራ ዘፍ ሁሉ ይቆረጣል፣ ወደ እሳትም ይጣላል። እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ ኃያል ነው፣ ጫማውንም ልሸከም እኔ የማይገባኝ ነኝ፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል። መንሻው በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያነጻል፤ ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል፣ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥላል። ማቴዎስ 3፡9-12።

ላኦዶቅያዊ አድቪንቲዝም ሊነሱ የሚችሉ እነዚያን ግለሰቦች ቢቀር፣ ከጌታ አፍ ይተፋል። ላኦዶቅያዊ አድቪንቲዝም የሚለርን መልእክት የናቁት የቀድሞው የቃል ኪዳን ሕዝብ በተቀበሩበት ተመሳሳይ መቃብር ውስጥ ሊቀበር ይገባቸዋል፤ ምክንያቱም አሁን እነርሱ ደግሞ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ አንጻር የቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ ሆነዋልና። የ1863 ዓመፅ ከይሁዳ በመጣው ነቢይ ይመሰላል፤ እርሱም ደግሞ ስለ ንጉሥ ኢዮስያስ ትንቢት ትንበያ ተውቶ ሄዶአል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“እኛ እንደ ዓለም ለመሆን ፋንታ፣ ከዓለም ይልቅ የተለየን እየሆንን መሄድ ይገባናል። ሰይጣን በእግዚአብሔር እውነት ላይ የተዋጣለት ጥረት ለማድረግ ከቤተ ክርስቲያናት ጋር ተባብሮአል። ወደፊትም መተባበሩን ይቀጥላል። የእግዚአብሔር ሕዝብ በዓለም ላይ መግባት ለማድረግ የሚፈጽሙት ሁሉ፣ ከጨለማ ኃይላት የቆረጠ ተቃውሞ ያስነሣል። የጠላት የመጨረሻው ታላቅ ግጭት እጅግ የተወሰነ ይሆናል። ይህ በጨለማ ኃይላትና በብርሃን ኃይላት መካከል የመጨረሻው ውጊያ ይሆናል። እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጅ ሁሉ በክርስቶስ ወገን በጀግንነት ይዋጋል። በዚህ ታላቅ ቀውስ ውስጥ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ይልቅ በዓለም ወገን ላይ እንዲሆኑ የሚፈቅዱ፣ በመጨረሻ ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ በዓለም ወገን ላይ ያስቀምጣሉ። ቃሉን በመረዳታቸው ውስጥ የሚደናገሩ፣ የጸረ ክርስቶስን ትርጉም ማየት የሚሰናዱት፣ በእርግጥ ራሳቸውን በጸረ ክርስቶስ ወገን ላይ ያኖራሉ። አሁን ከዓለም ጋር ለመዋሃድ ጊዜ የለንም። ዳንኤል በድርሻውና በስፍራው ቆሞአል። የዳንኤልና የዮሐንስ ትንቢቶች ሊገቡ ይገባል። እርስ በርሳቸው ይተረጉማሉ። ለዓለም ሁሉም ሊያስተውሉት የሚገባ እውነቶችን ይሰጣሉ። እነዚህ ትንቢቶች በዓለም ውስጥ ምስክር ሊሆኑ ይገባቸዋል። በዚህ የመጨረሻ ዘመን በመፈጸማቸው ራሳቸውን ያብራራሉ።”

“ጌታ ዓለሙን ስለ ዓመፀው ሊቀጣው ቀርቦአል። ለእነርሱ የተሰጣቸውን ብርሃንና እውነት ስለ አልተቀበሉ የሃይማኖት ማኅበራትን ደግሞ ሊቀጣ ቀርቦአል። የመጀመሪያውን፣ የሁለተኛውን፣ እና የሦስተኛውን የመላእክት መልእክት የሚያዋቅድ ታላቁ መልእክት ለዓለም ሊሰጥ ይገባል። ይህ የሥራችን ዋና ሸክም ሊሆን ይገባል። በእውነት በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች ከይሖሳፍ ሕግ ጋር በግልጽ ይስማማሉ። ሰንበት በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለው ምልክት ነው። እኛም ሰንበትን በመጠበቅ ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር ያለንን መስማማት ግልጽ ልናደርግ ይገባናል። ይህም በእግዚአብሔር በተመረጡ ሕዝቦቹና በዓለም መካከል የሚለይ ምልክት ሊሆን ይገባል። ለእግዚአብሔር ታማኝ መሆን ታላቅ ትርጉም አለው። ይህም የጤና ተሐድሶን ያካትታል። ይህ ማለት ምግባችንን ቀላል ሊሆን እንዳለበትና በሁሉም ነገር ልክኞች መሆን እንዳለብን ነው። በማዕድ ላይ ብዙ ጊዜ የሚታዩ የምግብ ብዙ ዓይነቶች አያስፈልጉም፣ ነገር ግን እጅግ ጎጂ ናቸው። አእምሮና አካል በምርጥ የጤና ሁኔታ ሊጠበቁ ይገባል። በእግዚአብሔር እውቀትና ፍርሃት የሰለጠኑ ብቻ ኃላፊነት እንዲሸከሙ ሊመረጡ ይገባል። በእውነት ውስጥ ረጅም ዘመን ቢቆዩም፣ ነገር ግን በጽድቅ ንጹሕ መርሆችና በክፉ መርሆች መካከል መለየት የማይችሉ፣ ስለ ፍትሕ፣ ስለ ምሕረት፣ እና ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ያላቸው ማስተዋል የደበዘዘ የሆነ፣ ከኃላፊነት ሊነሱ ይገባል።”

“እግዚአብሔር ሕዝቡ ሊማሩት የሚገባቸው አስፈላጊ ትምህርቶች አሉት። እነዚህ ትምህርቶች ከዚህ በፊት ተምረው ቢሆን ኖሮ፣ ሥራው ዛሬ ባለበት ሁኔታ ባልደረሰ ነበር። አንድ ነገር ግን መደረግ አለበት። እውነት ይስ አይላቸውም ብሎ በመፍራት ከአገልጋዮች ወይም ከሥልጣን ኃላፊነት በታ ላይ ካሉ ሰዎች ሊሰወር አይገባም። ከትሕትና ጋርና በጥበብ ሁሉን የእግዚአብሔር ምክር የሚናገሩ ሰዎች ከተቋማችን ጋር ሊገናኙ ይገባል። በሥጋዊ ደህንነትና በትዕቢት ውስጥ ሆነው ለእርሱ አስተዳደር ንቃት ያሳዩ ሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ቅጣ ተነድዷል። የሥራውን ብልጽግና አደጋ ላይ እየጣሉ ነው።”

“እያንዳንዱ ሐሰተኛ መንገድ ማታለያ ነው፤ ቢጻፍም በመጨረሻ ጥፋትን ያመጣል። ስለዚህ ጌታ ሐሰተኛ እቅዶችን የሚጠብቁ እንዲጠፉ ይፈቅዳል። ልክ ምስጋናና መወደስ በሚሰማበት ጊዜ ድንገተኛ ጥፋት ይመጣል። እነዚያም በታማኝነት እጥረት ምክንያት በሌሎች ላይ የመጣውን ተግሣጽ እያወቁ ሳሉ፣ ከምክር ይርቃሉ። እነዚህ እጥፍ በደላሾች ናቸው። የጌታን ፈቃድ ያውቁ ነበር፣ ነገር ግን አላደረጉትም። ቅጣታቸውም ከበደላቸው መጠን ጋር የተመጣጠነ ይሆናል። ለጌታ ቃል ጥንቃቄ ሊሰጡ አልወዱም።”